

Sygnatura akt I C 649/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Smólska-Caban

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Pawlaczyk

po rozpoznaniu w dniu 08 sierpnia 2016 r.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. T.

o zapłatę

Oddała powództwo.

Sygn. akt I C 649/16

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił w dniu 31 marca 2016 r. przeciwko A. T. z powództwem o zapłatę kwoty 4 555,78 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 08 marca 2016 r. domagając się zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu żądania powód podniósł, iż nabył wierzytelność wynikającą z zawartej w dniu 12 marca 2004 r. przez pozwaną z (...) Bankiem S.A. umowy pożyczki. Roszczenie obejmuje kwotę 858,11 zł należności głównej, 3 260,39 zł odsetek umownych, 362,16 zł odsetek karnych, 64,08 zł odsetek ustawowych za okres od 31 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz 11,04 zł odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 01 stycznia 2016 r. do 07 marca 2016 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 kwietnia 2016 r. wydanym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Wieluniu powództwo zostało uwzględnione. A. T. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzut spełnienia roszczenia.

Powód nie uznał zarzutu przedawnienia roszczenia podnosząc, iż postanowieniem z dnia 28 grudnia 2006 r. Sądu Rejonowego w Wieluniu nadana została w sprawie I Co 1081/06 klauzula wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko pozwanej przez pierwotnego wierzyciela. W oparciu o uzyskany tytuł egzekucyjny (...) Bank (...) S.A. prowadził postępowanie egzekucyjne Km 2766/07 umorzone postanowieniem komornika z dnia 29 czerwca 2013 r. Na skutek przelewu wierzyciel pierwotny zbył w dniu 29 stycznia 2015 r. wierzytelność na rzecz (...) Finanse I (...) Funduszu Inwestycyjnego w K.. Powód przyznał, iż pozwana mogła dokonać spłaty części wierzytelności.

Sąd ustalił, co następuje:

A. T. zawarła w dniu 12 marca 2004 r. z (...) Bankiem S.A., obecnie (...) S.A., umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 2 934,67 zł z terminem spłaty do dnia 02 kwietnia 2006 r.

(dowód: umowa pożyczki k. 15-16, odpis KRS k. 21verte-22verte)

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2006 r. Sąd Rejonowy w Wieluniu nadał w sprawie sygnatura akt I Co 1081/06 klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25 maja 2006 r. wystawionemu przez (...) Bank S.A. przeciwko A. T., dłużnicze z tytułu umowy pożyczki z dnia 12 marca 2004 r.

(dowód: akta SR w Wieluniu I Co 1081/06 k. 14 postanowienie)

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego z wniosku (...) Banku S.A. prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wieluniu J. S. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2766/07, umorzone postanowieniem z dnia 29 czerwca 2013 r. wskutek bezskuteczności egzekucji.

(dowód: akta Km 2766/07 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym

w W. J. S. k. 1-1verte wniosek egzekucyjny,

k. 5 zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 68-68verte

postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego)

(...) Bank (...) S.A. na podstawie umowy przelewu z dnia 29 stycznia 2015 r. zbył przysługującą mu wobec A. T. wierzytelność na rzecz (...) Finanse I (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K., który umową przelewu z dnia 24 lutego 2015 r. zbył wierzytelność na rzecz powoda.

(dowód: umowy przelewu k. 18-21 i k. 32-37)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Stosownie bowiem do treści art. 117 § 1 i 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Stosownie do treści art. 120 § 1 zdanie pierwsze k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Roszczenie powoda wynikające z umowy o pożyczkę zawartej z pierwotnym wierzycielem jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej, którego termin przedawnienia wynosi 3 lata. Stosownie do treści art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz poprzez wszczęcie mediacji. Po każdym przerwaniu przedawnienia, stosownie do treści art. 124 § 1 k.c., przedawnienie biegnie na nowo. Złożenie wniosku egzekucyjnego przerywa bieg terminu przedawnienia, a po umorzeniu postępowania egzekucyjnego bieg terminu przedawnienia roszczenia rozpoczyna się na nowo, za wyjątkiem jednak umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa na skutek bezczynności wierzyciela na podstawie art. 823 k.p.c., jak również w sytuacji umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, który w toku egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej należności. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zajęтым w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. II CSK 196/14 (publ. LEX 1622306) do przerywania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których i przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdolna do przerywania przedawnienia, została dokonana. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo, jednak w tych samych granicach podmiotowych wynikających z tytułu wykonawczego, co wynika z istoty przedawnienia. Sąd Najwyższy w cytowanym wyroku wyraził pogląd, iż brak jest podstaw do twierdzenia, że skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji,

gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy podniósł, iż przerwanie przedawnienia następuje co do zasady tylko pomiędzy stronami postępowania, o ile z istoty łączącego je stosunku

prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane albo uprawnione. Przedawnienie jest instytucją prawa materialnego, a nie procesowego mimo, że do przerwania biegu przedawnienia dochodzi przez czynności procesowe. Przerwanie biegu przedawnienia następuje wobec tego w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela i dotyczy tego roszczenia, które jest zabezpieczone, dochodzone, ustalone lub egzekwowane, jest skuteczne przeciwko osobie, wobec której kieruje się czynności i z korzyścią na rzecz osoby dokonującej czynności. Wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywoła skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym jednak o tyle, o ile będzie pochodził od wierzyciela, którego osobę wskazuje tytuł egzekucyjny i na rzecz którego temu tytułowi nadana została klauzula wykonalności. Sąd Najwyższy stwierdził dalej, iż art. 192 pkt 3 k.p.c. stanowiący, iż z chwilą doręczenia pozwu zbycie rzeczy lub prawa objętych sporem nie wpływa na dalszy bieg sprawy, nie ma zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym. Cel postępowania rozpoznawczego jest bowiem zrealizowany wraz z wydaniem wyroku, a jego prawomocność rozciąga się na nabywcę rzeczy lub prawa. Inny natomiast jest cel postępowania egzekucyjnego, które zmierza do zaspokojenia osoby materialnie uprawnionej wskazanej w tytule egzekucyjnym. W postępowaniu egzekucyjnym wykluczone są przekształcenia podmiotowe, a następstwo prawne zaistniałe po wszczęciu egzekucji wymaga nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. Nabywca wierzytelności niebędący bankiem powinien uzyskać sądowy tytuł egzekucyjny, a następnie klauzulę wykonalności, bowiem nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem jest niedopuszczalne. Prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym z racji następstwa prawnego wygasa wskutek przejścia na inny podmiot; wygasa tym samym prawo prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela. W konkluzji Sąd Najwyższy stwierdził, iż skutki wiążące się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w nim podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona. Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo, jednak w tych samych granicach podmiotowych wynikających z tytułu wykonawczego. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż skutek rozpoczęcia biegu przedawnienia na nowo po umorzeniu postępowania egzekucyjnego może odnosić się do sytuacji, gdy uprawnionym do wszczęcia ponownej egzekucji jest już inny niż wymieniony w pierwotnym tytule wykonawczym wierzyciel.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, iż złożenie przez (...) Bank S.A. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2766/07 przeciwko A. T. nie skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia z korzyścią dla powoda – nabywcy wierzytelności. W niniejszej sprawie bieg trzyletniego terminu przedawnienia przerwany został przez wniosek (...) Banku S.A. o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25 maja 2006 r. klauzuli wykonalności, rozpoczął się na nowo z chwilą wydania postanowienia w dniu 28 grudnia 2006 r. o nadaniu klauzuli wykonalności w sprawie I Co 1081/06 i zakończył wobec powoda, nabywcy wierzytelności, w dniu 28 grudnia 2009 r. Pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 31 marca 2016 r. po upływie terminu przedawnienia i dlatego Sąd uwzględniając podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia orzekł jak w sentencji.